

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravitelstvo** ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinosti je moč“.

Sami ne vedó, kakó bi!

Kakor znano, je naš „Il Piccolo“ takoj potem, ko se je izmislil oni strašni „napad“ v Šempolaju, pozval svoje somišljenike, da naj nikar ne nosijo svojih lepih goldinarjev slovenskim „kmetičem“ na Kras, ampak izletajo najraje v prijazna mesteca istrska in v gostoljubno Furlanijo. Mi smo se — kakor že povedano — od srca smijali temu pozivu, ker smo vedli, da se mu Tržičani — in naj so sicer še tako pokorni temu svojemu dičnemu glasilu — prav gotovo ne odzovejo. To pa iz jednostavnega razloga, ker Tržičani morejo dobiti le na slovenskih tleh, česar iščejo v tej poletni dóbi: dobre postrežbe in dobrega, svežega zraka!

Pa tudi „Indipendente“ je pogodil takoj, da je brbljavi „Piccolo“ z onim svojim pozivom napravil luknjo — v vodo. Oglasil se je hitro, da popravi, kar je pokvaril „Piccolo“. Dopisnik „Indipendentejev“ pravi namreč, da so okoličani prav dobri ljudje, da njemu se še nikdar ni dogodilo ničesar zlega v okolici, in da neprijatelji meščanom so le nekateri „agitatorji“. Le-ti da hujskajo kmete, dokazuje istim, koliko davkov in doklad morajo plačevati mestni občini. Le od takega hujskanja da izvirajo vsa „barbarstva“. Ali naj je okolica manje ali bolj divja, to jedno je vendar gotovo — pravi „Indipendente“ —, da je sposobna za civilizacijo. Zato bi bilo neumestno, ako bi meščani zanemarjali okolico. Trdo delo bode to — to pripoznava tudi „Indipendente“ — ali pomočjo pouka, jednake pravice za vse in dostojnega vedenja, obrne se tudi okolica na stran „prosvete in napredka“. Ali naj prepustimo — vsklika radikalno glasilo — 30.000 duš našim sovražnikom? Tu gori treba civilizovati, in naj stane to še toliko žrtev! Znak, kako da napreduje italijanska ideja, je pač — po „Indipendentejevem“ menenju — ples, ki se je vršil nedavno v Križu na korist „Lega Nazionale“.

Zopet drug glas se je pojavil naslednjega

dne v istem „Indipendenteju“. Le-ta meni zopet, da okoličanom in Kraševcem treba dokazati, da Trst lahko živi brez njih, a oni ne brez Trsta. Kajti v takih okoliščinah ni smeti odgovarjati evangeljsko dobrohotnostjo. Kmečko prebivalstvo da je nezavedno; isto je dobro, ako je pod dobrim vodstvom, postaja pa brutalno, kadar je nahujskano. V tem poslednjem slučaju da mora meščanstvo dokazati svojo superiornost. Treba le, da se meščani organizujejo in gotovo se jim pridružijo tudi Nemci, kojim gotovo ne more ugajati brezobraznost slovenska, koja so tudi oni že poskusili.

Slednjič se je zopet oglasil „Piccolo“, da mahne po zobeh — samega sebe. Isti „Piccolo“, ki je priporočal Tržičanom, da naj nikar ne hodijo na Kras in v okolico, priporočal jim je takoj naslednjega dne, naj prihodnjo nedeljo pohite v Križ, kjer se bode vršila slovesna procesija.

Iz vsega tega je razvidno pred vsem le-to, da gospóda sami ne vedó, kakó bi in kaj bi? Ne vedo, ali naj bi hodili na Kras ali ne. Stvar je res težka: gospóda reklamirajo nekaj, kar ni njih, kar je tuja last, in za izvršenje taciht zahtev ni možno najti zakonitih in dovoljenih sredstev. Zato pa se pehajo sem in tja; danes so tega menenja, jutri zopet drugzega. Naši okoličani pa si lahko crpijo primeren pouk iz tega pehanja, ugibanja iz razpravljanja, pouk namreč, da je okolica prevažen činitelj za mesto tržaško, da je ta okolica velike cene za našo občino, da morajo gledati, da okolica nikdar ne pade v svoji ceni, pred vsem pa: da ostane, vsaj to, kar ni že izgubljenega dosedaj, v okoličanskih rokah. Mesto tržaško se ne odpove z lepa okolici:raje privoli gotovo v največje žrtve. Ako hočejo torej okoličani, da bodo oni uživali vrednost te okolice, ako nočejo, da pridejo drugi na to dragoceno grudo, morajo napeti vse svoje sile, da ostane okolica v njih rokah. Glavni pogoj temu pa je, da ostane okolica taka, kakršna je

bila od nekdaj v verskem in narodnem pogledu. Najvitalnejši interes okoličanov zahteva torej, da jekleno žilavostjo in neporušljivo vztrajnostjo delajo na to, da bodejo le oni in njih potomci prejemniki vsega onega, kar bode mesto moralo dati okolici, da sijo ohrani.

Okoličani, ponosni bodite na to svojo dragoceno zemljo! In ako bodeta Vaša bistroumnost in Vaša trdna volja primerna temu ponosu, potem smete biti nverjeni, da pride dan, ko bode mestna gospoda morala kapitulovati, to je: pripoznati Vas zakonitimi gospodarji na tej zemlji in jednokopravnimi stanovniki te občine. To pa se zgodi tem gotoveje, čim gotoveje je, da danes ali jutri mora pasti zistem, vzdržavajoči na umeten način gospodstvo onih, ki okolico reklamujejo za-se, kar znači toliko, kakor da jo hočejo iztrgati — Vam!!!

Ta konečni cilj gospóde okolo „Piccola“ in „Indipendenteja“ imejte pred očmi, kakor tudi dejstvo, da v poitalijančeni okolici bi gospodarili drugi — in potem ni mogoče, da bi o volitvah prodajali svojo lastno grudo, svoje rodno zemljo, za polič vina, za svotico denarja ali jako drugo materijalno korist! Ne pozabite nikar, da je ne le Vaša samostojnost, ampak tudi Vaša ekzistencija na tej zemlji, tesno spojena z Vašo narodnostjo. Ko ste izgubili to poslednjo, je izgubljena tudi prva. Za Vašo kožo gre! A to kožo si lahko obvarujete, ako le resno hočete, zavedajoči se svoje velike cene za to mestno občino. Da se okolica lahko ohrani okoličanom, nam je pač najjasnejši dokaz sedanja zmešnjava v italijanskem taboru gledé postopanja z okolico, ko sami ne vedó, kakó bi in kaj bi! Le to jedno samo vedo dobro, da je okolica velike važnosti za mesto tržaško že zato, ker je razvoj vsacega mesta več ali manj odvisen od svojega ozemlja. In ozemlje tržaško so Vaša tla, dragi okoličani. Ohranite si jih in bodite močje!

Še jedno besedo glede naših Nemcev, ki

PODLISTEK.

Radi vode in vapna.

Slika iz kmetkega življenja. — Spisal O. K. Srčan. (Zvršetek).

3.

Obe ste možko držali svojo besedo. Ako ste se srečali, ste obe pogledali v tla in odhiteli. Če je jedna bila v cerkvi in je druga prišla, je takoj prva, bodisi da je bila pridiga, bodisi da je bilo v sredi maše, odšla ven. A za hrbtom ste pa jedno drugo opravljale. —

Prišla je volitev župana. Ker sta bila obeh moža vaška odbornika, ste imele tudi one dve častna sedeža v zboru vaških prvakov.

Kakor po naključju ste sedeli vstřic.

Ko so tudi odborniki posedli svoje sedeže, se je začelo glasovanje. Že jih je oddalo pet svoj glas za Vodivnika, še jeden je manjkal, in imel bi večino glasov.

Vodivnikovka, to zapazivši, misli in misli, kdo bi se dal pridobiti za njenega moža, kar zagleda Brikovca, ki je glasoval še le zadnji.

Premišlja, bi li, bi li ne, toda misel, da bo njen mož celó „župan“, je pogasila ves njen ponos.

K sreči je sedela Brikovka poleg nje. Pogledovala jo je, slednjič se je ohrabrila in rekla:

„Lejte si no, že dolgo se nisve videle. Kako je še kaj? Pa Bog ve, kdo bo župan?“

Brikovka, vesela, da jo je Vodivnikovka nagovorila, je pokimala z glavo.

„Saj menda vendar vidite, da bo vaš mož. Jaz vsaj želim, da bi bil.“

„Ni mogoče; še jeden glas mu manjka. Oh, če bi vsaj še kdo za njega glasoval!“

„Veste kaj, saj lahko tudi „moj“ za njega glasuje! Glejte, saj ravno zdaj vstaja!“

Skoči hitro k Brikovcu in mu od vzadaj šepne: „Vodivnika voli!“ In res, Brikovec, že tako pokoren svoji ženi, si tudi tukaj ni dal dvakrat reči, temveč z moškim glasom je rekel: — „Naj bo pa Vodivnik!“ —

Brikovka je med tem že zopet sela. Vodivnikovka pa jej je hvaležno stisnila roko.

„Vodivnik je naš župan!“ kričali so odborniki, nekateri zadovoljni, nekateri nezadovoljni z novim županom in odšli so v gostilno pomočiti si svoja suha grla na županov račun.

Le Vodivnik in Brikovec ostala sta v sobi se svojima ženama. Oba pa sta se zeló čudila, ko sta videla, da se objemljeta. —

„Vsa razprtija naj bo pozabljena!“ —

In veselja omamljeni so se napotili vsi štirje domov.

Lirske in epske poezije.

Napisal A. Aškerc.

Pričakoval sem, da se oglasi kdo drugi mesto mene ter kritično spregovori o II. zvezku klasičnih poezij našega prvega pesnika: duhovnika Antona Aškerc. Pa godi se menda vsakemu tako kakor meni: v občudovanje zamaknen uživa sam za-se te prelepe sadove pevskega genija, katerega nam ohrani dobri Bog še mnogo mnogo let v čast in hasek Slovenstva in — Slovaustva!

Tudi jaz se ne smatram poklicanim kritikovati to lepo delo našega dičnega pesnika; le nekoliko subjektivnih opazk se mi naj dovoli, s katerimi naj opozorim tudi čitateljce in čitatelje „Edinosti“ na krasno Kleinmayrovo izdajo Aškercovih pesni.

II. zvezek Aškercovih poezij obsega na 196 straneh 82 pesni, urejenih pod zaglavji: „Razni motivi“ — „Iz popotnega dnevnika“ — „Iz pesmarice neznanega siromaka“ in „Balade, legende, romance“.

Prevesni del je — lirski, manjši pa epski. A le po številu, ne pa po obsegu.

Navadno se meni, da Aškercu nedostaje tistih nežnih, rahlih tonov lirskega pesnika. Meni se, da je Aškerc le nedosežen baladist in — strupen satirik. S tem zvezkom pa je dokazal pesnik

igrajo tu v Trstu — dasi so le naselbina — dokaj važno ulogo. To pa le vsled dejstva, da so tu odnošaji nezdravi, nenaravni in nenormalni. Nenaravni, ker Italijani iščejo pomoči pri nemških priseljencih v svoji borbi proti prvobitnemu, domačemu življu slovenskemu. A ne vedno; le tu pa tam, kadar hoté hujskati vso neslovensko javnost proti slovenskemu življu tržaškemu, kadar hoté posebnim povdarkom vzbujati domnevanje, da se vsi civilizovani življi združujejo v želji, da treba stopiti na glavo hidri slovenskega „barbarstva“, kadar hoté oslepariti odločujoče kroge na Dunaju, da so tu v Trstu, vsi dostojni, miroljubni, redaželjni in zakone spoštuječi ljudje na strani italijanskih radikalcev, na slovenski pa sami suroveži in razgrajalci: le tadaj nastopajo Nemci po predalih italijanskih listov — kakor zavezniki in mili in dragi prijatelji Nemcev. Drugače pa doživljamo neredkokrat, da so tudi Nemci tarča, v kojoj lete zastrupljene pušice italijansko-radikalne zlobnosti in nestrpnosti. Danes se gospodovalna gospóda sklicujejo na zavezništvo z Nemci, jutri pišejo — brez kakega pravega razloga, torej le iz narodnega sovraštva — sramotilne pamflete proti istim Nemcem. Danes so jim Nemci dragi gostje, jutri jih z gorjačo podé iz Trsta kakor usiljivce. Torej tudi nasproti Nemcem je silno nedosledno postopanje naše italijanske gospóde: na jedni strani bi radi izkoriščali pomoč Nemcev — in ta pomoč je precejšnja, ker se opira na vladni sistem —, na drugi strani pa prekipeva, kar plapoli v italijanskih srcih: srd do vsega, kar ni italijanskega. Računajoča sebičnost in strast italijanske izključljivosti sta tu v večnem boju, da tudi gledé Nemcev italijanska gospóda ne vedó, kakó bi in kaj bi!

Ne zahtevamo od Nemcev, da bi razmišljali o tem, da-li je od njih strani lojalno nasproti državi, da podpirajo ljudi, o kojih je znano in ki tega niti sami ne taje, da jim srce mli v tej državi, in sicer v boji proti notoriško zvestemu življu slovenskemu. V tem pogledu naj le tukajšnji Nemci obračunajo z svojo lastno vestjo; ali prosili bi jih, da bi pomislili enkrat resno, da-li je uloga, kojoj igrajo v svojem dosedanjem razmerju do Italijanov, dostojna izobraženih in značajnih mož. Ali je dostojno izobraženih mož, da se danes dajo poljubljati v lice od onega, ki je včeraj pljuval v isto lice! Z oportunističkega in egoističkega stališča je morda koristno tako postopanje; morda, a to vemo, da ni častno in dostojno samozavestnih in značajnih mož!!!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 1. avgusta 1896.

Krečansko vprašanje. Iz Peterburga poročajo „Frankfurter Ztg.“, da so dobile tri ruske oklopnice nalog odploviti pred Kreta. Car Nikolaj je baje izjavil, da si hoče te oklopnice ogledati osebno, predno odplovijo.

Iz Aten javljajo na Dunaj: Turška vlada je energično očitala grški vladi, zakaj ista ne zapreči pošiljanja orožja in streljiva, ter prihajanja prostovoljcev na Kreta. Zajedno izjavlja, da pade na grško vlado vsa odgovornost, ako se bode na Kreti še kalil mir.

Glasom iz Aten došlih poročil napada grško časopisje turško vlado zaradi nje izjave, da je grška vlada odgovorna za nered na Kreti.

neopovržno, da je klavijatura njegovega pevskega glasbila obsežna ne le štiri, nego šest oktav.... Liriki in epiki zajedno je gospod Aškerc z najrazličnejšimi motivi, z najširšim duševnim obzorjem, kojega je imel doslej slovenski poet. Seveda so nekatere strani človeškega čustvovanja pičlejše zastopane v Aškercvih poezijah, kar pa je umevno, ako vemo, da je pesnik — duhovnik... Ljubezen, narava, domovina, Slovanstvo, subjektivne refleksije, krasota slovanskega juga in lepota njegovih prebivalcev, orient, Italija, slovanski sever, skrbi delavčeve, njegove želje, njegove molitve... to so snovi Aškercve Muze, o kateri pravi ponosno:

Moja Muza ni mehkužna
Bledolična gospodična;
Črnogorka je, Spartanka,
Deva krasna, ognjevitá.

Moja Muza ne poseda
V mesečini v polusanjah.

Časopisi pravijo, da vlada zavrača vsakakoršno odgovornost, ker nje delovanje meri v to, da se Kreta pomiri.

Grško vlado jako vznemirja vest, da baje namerujejo evropske države energično nastopiti proti grški vladi. Vendar pa se, tako javljajo iz Aten, tolaži s tem, da evropske države ne bi bile složne in sporazumne, ako bilo nastopiti proti Grški.

Kljubu vsemu diplomatiškemu ravsu in kavsu pa vendar teče na Kreti — kri. Reda in miru pa bržkone ne bode v gnili tuški državi, dokler — ne izgine iz Evrope! Kajti to je gotovo, da turška vlada niti ne misli na resne reforme — in ako bi tudi mislila, menda nima več toliko življenskih sil v sebi, da bi mogla iste res izvršiti.

Tovarnarji in delavsko vprašanje. Včeraj so se sešli tovarnarji dunajski v posvetovanje. Niso pa se sešli, da bi se posvetovali, kako je zadovoljiti delavce v zmislu posvarila, kakor ga e dal finančni minister ruski tovarnarjem petrograjskim — v zmislu pravične in dobrohotne uredbe razmerja med delavci in delodajalci — ampak zbrali so se v posvetovanje, kako bi se oni, tovarnarji, združili še tesneje v obrambo svojih koristi. Nekateri tovarnarji so zatrjali svojo dobrohotnost do delavskega stanu, češ, da oni nimajo ničesar proti delavcu, ampak le proti onim življem, ki se urivajo delavcem za voditelje. Le žal, da taka le platoniska ljubezen tovarnarjev do delavcev nima nobene praktične vrednosti za delavca in ne zboljša stanja istemu niti za las. Taka zatrdila so pa naravnost ironija, ako tovarnarji ne le ne hote ziniti niti besedice o tem, kako hočejo v praksi zboljšati stanje delavcu, ampak so na včerajšnjem shodu sprejeli med drugimi tudi resolucijo, v koji se tovarnarji izjavljajo solidarnimi v odbijanju eventualnih krivičnih in neumestnih zahtev delavcev. — Krivične zahteve naj bi le odbijali, ali so pa res vse zahteve delavcev krivične? In če niso, zakaj ne govore jasneje. Čemu ta trma, izvirajoča iz nelepe sebičnosti? Ako pa tovarnarji stoje na stališču, da sploh reforme niso potrebne, potem utegnejo doživeti danes ali jutri prebitko razočaranje.

O izgreduh v Curihu. Iz Milana poročajo: Včeraj in danes dospelo je semkaj par sto delavcev, ubeglih iz Curiha. Priporočujejo, da so s početka izgrediv domačini napadali italijanske delavce po ulicah in trgih s palicami in kamenjem. Tu pa tam je kdo zažvižgal na poseben način in takoj se je zbrala množica, ki je pričela navalivati na krčme in prodajalnice, kojih lastniki so bili Italijani ter razbila vse, kar ji je prišlo pod roke. Med to razkačeno množico da je bilo tudi mnogo ženskih in pa dijakov v akademski opravi. (Škoda, da beguni niso povedali, kaj je bil pravo za pravo vzrok tem obžalovanj vrednim izgrediv. Na vsem bili so namreč neposredno krivi Italijani sami, ki so s svojo običajno konkurencijo kratili zaslužek domačinom. Saj italijanski delavec dela povsodi za polovico mezde! Ured.)

Različne vesti.

Mestni svet tržaški bode imel prihodnji ponedeljek zvečer — kljub počitnicam — javno sejo. Na dnevnem redu je samo jedna točka, namreč poročilo o načinu, kako je osnovati posebni hidravliški odsek.

C. in kr. vojna eskadra. Včeraj priplula je avstrijska vojna eskadra v naše pristanišče. Zasedrala

Ona ljubi jasne dneve,
Ljubi vroče solčne žarke.

Moja muza se ne joče
Nad svetovnim górnjem britkim,
Resno kliče le na delo,
Ki naj spasi nas edino! —

V levi bakljo, v desni handžar
Kvišku dviga moja Muza,
Sazsvetljuje teme klete
In s tirani se bojuje.

O, da bi imeli vsi slovenski poeti tako zdravo, ognjevito, resno in — duhovito Muzo! — Koliko javkajočih, solzno-mokrih, mesečno-mračnih in bolešno-svetožalskih pesni bi imeli potem — manj! — Oj vi „nesrečniki“, pojte in berite Aškercu in videli boste, da so na svetu še druge, in večje boli nego so namišljene vaše bolečine, — berite Aškercu, pa — zresnite, streznite se ter bodite poeti možje, kakoršen je naš prvak! — (Pride še.)

se je v zalivu pred Miljami. Eskadra sestoji iz oklopnice „Tegetthoff“, „Kaiserin u. Königin Elisabeth“, „Kaiser Franz Josef“, iz ladij za lov na torpede „Trabant“, „Blitz“, „Satelit“ in „Planet“ ter iz treh torpedovk I. razreda. Poveljnika eskadri sta podadmiral baron Spaur in kontreadmiral Seemann. Prihodnji torek odplovi eskadra pred Piran, kjer ostane do četrtega, potem se vrne v Pulj, kjer bode razorožena bržkone dné 13. t. m.

Okrajni zdravnik za Rojan in Barkovlje (XI. okraj) preseli se dne 24. avgusta v hišo štev. 13. ulice Belvedere.

Naša rojakinja, gospodična Franja Vrhunčeva, ki je letos dovršila konservatorij na Dunaju, angaževana je za kraljevsko opero v Berlinu. To je v dōbi malo let že 4. umetniška sila, ki se podaja v daljno tujino in bode vsakako tem delala čast svojemu narodu.

Razdrška slavnost v ljubljanskih listih. Bila je to prekrasna narodna slavnost, ki se je vršila — kako bi rekli najprimerneje? — prek in prek v starem, nekdanjem slogu, ki je veljal tedaj, ko še nismo smatrali vrhno dolžnostjo slovenskih rodo- in domoljubov, da morajo pobijati jeden drugega na življenje in smrt. Krasna je bila ta slavnost in duh se nam je preselil v one polupretekle čase, ko smo se svojo udanostjo do vere spajali v lepo harmonijo naše narodne idejale.

Veseli smo bili tem bolj, ko smo na Razdrtem videli tudi mož, pripadnikov one stranke, o kateri velja menenje, da ni prijateljica slovenskemu sokolstvu. Veselili smo se posebno zato, ker so se tudi ti možje — veselili z nami. Bilo je tako, kakor je bilo nekdanj.... In uverjeni smo, da so oni možje ponesli seboj uverjenje, da bi lahko bilo vedno tako; mi pa smo si mislili pozneje, da smo vsi skup vredni palice, ker smo sami krivi, da ni vedno tako. — Tem odurnej nam zveni na ušesa odmev tej harmoniji in temu blagoslavju razdrške slavnosti — po ljubljanskih listih. Ali je res prokletstvo nad nami, da tudi ob takih prilikah, ko treba vršiti — ne liberalno, ali klerikalno — ampak narodno delo, ob prilikah, ko ni nikacega povoda, da bi narodnjak moral griziti konservativca ali konservativca narodnjaka, da tudi ob takih prilikah ne more biti drugače, nego da zašumi in završi po ljubljanskih listih. Če je bila slavnost soglasna, pa vsaj v nje odmevu mora biti disakord. Tako je, in Bogu bodi potoženo, da je tako.

Prvi greh je storil „Slovenec“, ker je govoril v svojem poročilu o dogodkih, kojih ni bilo, in o besedah, ki se niso govorile. Mi nečemo trditi: ni da je vse občinstvo v svojem srou strinjalo z vsemi mislimi govora dra. Tavčarja, niti nečemo trditi nasprotno; a to moremo zatrditi, da takega demonstrativnega oporekanja ni bilo, na kojega namiguje „Slovenec“ poročevalec. Mi obžalujemo take neresnice tembolj, ako so našlo prastore v listu, kojega pišejo — duhovniki. Gospodje si lahko izračunijo na prstih, da-li je to na korist ali na škodo duhovenskega stanu.

Istotako pa, kakor obžalujemo neistinito in tendenciozno poročanje v „Slovencu“, obžalujemo tudi način, kakor je reagoval „Slovenski Narod“, na ono poročilo. Gospoda, tako se ne sme, v prvič zato ne, ker taka pisava še bolj zastruplja itak že zastrupljeno javno življenje naše, in v drugič zato, ker smo vsakemu stanu dolžni primereno spoštovanje.

To vendar ne gre, da bi govorili o duhovnikih kakor o družbi „črnosuknježev“, z „duhovniki ki pijančujejo in so se naveličali svojih kuharic“ — le zapirate pot do lastne stranke vsem onim, ki občutijo po žilah in kosteh, kako grozno škoduje vseukupnemu narodu ta nesrečni medsebojni prepir. Kaj nam pomaga, da vi tiščite ob tleh „klerikalnega gada“, ko pa med tem neki drugi gad neprestano pije našo slovensko kri in ugonoblja naš rod?!

Se svojo „družbo črnosuknježev“, z „duhovniki ki pijančujejo in so se naveličali svojih kuharic“ — le zapirate pot do lastne stranke vsem onim, ki občutijo po žilah in kosteh, kako grozno škoduje vseukupnemu narodu ta nesrečni medsebojni prepir. Kaj nam pomaga, da vi tiščite ob tleh „klerikalnega gada“, ko pa med tem neki drugi gad neprestano pije našo slovensko kri in ugonoblja naš rod?!

Sicer pa ne smete pozabiti, — in to velja za jedno in drugo stran na Kranjskem: Le style c'est l'homme; kaker pišeš, tak si!

Vsi na veselico „Tržaškega Sokola“! Še enkrat se obračamo do rodoljubov v mestu in okolici, da kolikor le možno v velikem številu prihite na jutranjo „Sokolovo“ veselico v vrtu „Mondo nuovo“, da tam združeni odgovorimo na zlobne spletke, ki so se jele snovati proti temu važnemu društvu — prevažnemu zato, ker mu je namen zbirati pod svoja krila mladeniče sosebno srednjih stanov, in jih ohranjovati svojemu rodu. V velikem številu moramo dati primeren odgovor na take spletke, „Sokolu“ pa prezasluženo moralno zaščeno in potrebno materijalno podporo! Sosebno par let sem je naš „Sokol“ mnogo na zunaj storil v čast dobrega imena tržaškega Slovenstva.

Zato zasluži simpatije nas vseh. Vseh, pravimo, kajti to naše društvo ne pozna političkih strank, ono nima druge ambicije, nego da širi in utrjuje idejo sokolstva, to povspesujevaljico telesnih in duševnih vrlin naroda! V Sokolu so bratje vsi, ki se čutijo sinove naše skupne matere. Sosebno v sedanjih časih trebamo uprav takih društev, ki, vzvišena nad malenkostnim prepričkom v domačem taboru, živé in delajo za usposobljenje naroda za zdravo, krepko, uspešno kulturno življenje. Kdor razumeva potrebe naroda in pogoje za bodočnost istega, ta mora biti prijatelj in podpiratelj „Sokola“.

Kasa se otvori ob 5. uri zvečer. Opozarjamo, da se bodo preplačila hvaležno vsprejemala. Slednjič opozarjamo še, da v slučaju **odločno** neugodnega vremena se veselica odloži na 16. t. m.

Izlet v Komen. „Tržaško podp. in brašno društvo“, vzajemno se „Slovanskim pevskim društvom v Trstu“, priredi v nedeljo dne 9. t. m. izlet v Komen. Podrobnosti priobčimo v prihodnjih številkah.

Iz „Del. podp. društva“. Bolniški zaklad je imel v prvem polletju 1896 7277 glđ. 2 nvč. dohodkov in 6439 glđ. 58 nč. stroškov. Ostalo je torej v blagajni 1287 glđ. 44 nč. Upravni zaklad pa 1030 glđ. 66 nč. dohodkov in 817 glđ. 65 nč. stroškov. Ostalo je torej v blagajni 213 glđ. 1 nč. — Vsakoletna veselica v proslavo obletnice razvitja društvene zastave vršila se bode letos dne 6. septembra. Veselica se je odložila na prihodnji mesec z ozirom na obilico družih narodnih veselic.

Pevsko društvo „Kolo“ pozivlja svoje člene na redno zahajanje k vajam, ki se vsrše v telovadnici „Tržaškega Sokola“. Odbor je sklenil, da se bode odslej vadil mešani zbor. Gospodičine, ki želé pristopiti, naj se blagovole oglašiti takoj!

Odbor.

Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku priredi veselico s petjem, deklamacijo, igro in plesom v nedeljo dne 30. t. m. Vspored objavi se pravčasno.

Še o „napadu“ v Šempolaju. Včeraj došel je v naše uredništvo tukajšnji trgovec gospod Fr. Godnig in izjavil, da je bil tudi on med onimi izletniki v Šempolaju, o kojih je „Il Piccolo“ tako nesramno lagal, da so bili napadeni. Naprosil nas je, da objavimo tudi njegovo pripovedanje, kako se je godila vsa stvar. Nepristranski, kakoršni smo bili vsikdar, vstrezamo tu želji g. Godniga. Evo na kratko, kar nam je pripovedal g. Godnig:

„Izletnikov bilo nas je deset in sicer tri ženske, štirje možki in trije mladeniči. Bili smo v Škrkovi gostilni „pri bajti“. Imeli smo harmoniko s seboj in bili smo prav veseli. Jeden mladeničev je šaljivo taktiral petje z malo pihaljko, koje je potem utaknil k sebi. To pihaljko je bržkone kdo smatrel v mraku za nož. Noža pa smo imeli samo dva na mizi in pol ure, predno smo odšli, poravnali smo svoj račun 5 glđ. 06 novč. in na to se je miza pospravila. Ko smo odhajali, prišel je gostilničar za nami krič: „Vi ste ukradli nož!“ Jaz sem mu na to rekel: „Ako najdete nož pri jednom izmed nas, plačam Vam 10 glđ., čega pa ne najdete, plačate Vi 5 glđ.“ Gostilničar je dotičnega mladeniča, ki je bil shranil pihaljko, preiskal na životu. Jaz sem mu hotel plačati nož, toda krčmar ni hotel denarja. Navstal je vrišč. Dva krčmarjeva brata grozila sta se ženskim s pestmi. Prihitei so tudi drugi gostje — bilo jih je najmanj 12 do 15 — in me ruvali za roke. V tem

je prišla krčmarjeva žena in mu rekla, da se je nož našel, toda on je kljub temu besnel dalje. Priznati pa je treba, da udaril ni nihče nikogar. Kar se tiče prstana, ne vem, kedaj in kako sem prišel ob njega. Tam mi je izginol, to vem gotovo. Tudi o hruškah in cvetlicah ne znam ničesar, samo jeden klinček (nagelj) si je utrgal jeden izmed nas. Konečno bodi še omenjeno, da na cesti ni bil nikdo napaden. Vse se je godilo v Škrkovi hiši, v veži in na dvorišču“.

Za učitelje risanja. C. kr. ministerstvo za nauk in bogočastje razširilo je obrtno-nadaljevalno šolo za klesarje v Nabrežini na tri tečaje. V tretjem tečaju bode se osobito poučevalo strokovno risanje za klesarje. To je velike važnosti za povzdigo in razvoj klesarske umetnosti vsega sežanskega okraja. Za tretji tečaj pa še nima ta šola strokovnega učitelja. Isti bode dobival 450 glđ. plače in bode imel poučevati le tri ure na teden. Kdor bi hotel nastopiti to službo, uložiti naj svojo prošnjo predsedništvu šolskega odbora obrtno-nadaljevalne šole za klesarje v Nabrežini naj pozneje do 20. avgusta t. l. Prednost imajo inženirji ali arhitekti. Prosilec mora biti popolnoma vešč slovenskemu jeziku; dobro je pa, ako zna tudi nekoliko italijanski.

Avita civilta. Pišejo nam: Ulica Donota je edna najgrših v našem mestu. — Ne toliko za hojo, nego za vožnjo, ker je strma in tlakana zasekanim kamenjem. Ob vzhodu iste nahaja se celo krdelo branjev, koje bi morale biti hvaležne, da jim je dovoljeno prodajati tam, kajti tega si menda niti same ne domišljajo, da bi bile one v posebno okrašenje že tako umazanega starega mesta. Slučajno sem bil včeraj tam in videl sem dva naša seljaka, „Brkina“, kako sta peljala voz drv po gori omenjeni ulici. Ker so se pa voli vstavljali strmi poti in odjenjali parkrat, tako, da je voz šel nazaj mesto naprej, počele so upiti one branjevke: porki de ščavi, pojte v Brkine vozit, in ne nadlegujte nas. Ko je pa eden voznikov povdaril povsem umestno, da naj babe le Boga hvalijo, dokler jim Brkini dovažajo drv skoraj zastoj — bil je ogenj v strehi. Toliko ščavov, toliko prascev in tem sličnih naslovov nis m slišal še nikdar! A ne samo ženske, nego i možki so razgrajali in eden (civilno oblečen) je celó voz nazaj vlekel!! Škoda, da ni bilo nobene straže tam, ker v tem slučaju bi gotovo ne bila odveč. To pač ni bil čin ni novodobne, ni „avite“, ni latinske kulture — ampak čin italijanske prostaščine.

Nebodigatreba.

„Dobro zasoljena.“ V neki gostilni blizu „Bonavia“ se je dogodil slučaj, kakoršnih se dogaja pri nas vsaki dan. Pil je tam krepek mož, sin Črnogore, ponosen na svojo narodnost. Pri drugi mizi sedel je sin 20stoletne „civilta latina“, ter počel (kakor običajno) blatiti Slovane in izzivati se „ščavi“. Črnogorec mu je odgovoril mirno krvjo: „Vi ste ščavi, ker ne umete nego jeden jezik, in ščavi so Vaši častniki in vojaki v Afriki, koji morajo zemljo kopati po silu in za kojih rešitev vi nimate moči!“

Tako naj bi vsaki šaljivec prejel zasluženo zausnico.

Draginja in pomanjkanje stanovanj v Ljubljani. Jeden tamošnjih dopisnikov nam piše: Ljubljanska draginja in pomanjkanje stanovanj sta sedaj na dnevnem redu, in kmalu bodeta zrela tudi za kako — „milenijsko razstavo“, vsaj ne stori se tukaj proti njima prav nič! Par manjših stanovanj bo zgrajenih na jesen, nekoliko tesnih prostorov v par poškodovanih poslopjih bo na razpolaganje, in kdor se bo novembra meseca selil, bo moral precej prezračiti svoj možnjiček. Seveda: kapitalistu je draginja malo mar, pač pa je revež tisti, ki jo čuti, ne mesec dni, poldrugo leto že, in čutilo j h bo mnogo ta potres še parkrat poldrugo leto. Stanovanje, drva, živila, obleka, obutev, ti zahtevajo obilo denarja! Pa kdo praša reveža za stisko in potrebe! Naj ga makar živega v zemljo spravi — skrb vsled pomanjkanja in draginje!

Italijanska oklopnica „Roma“ uničena. Dne 28. min. meseca na večer udarila je strela v italijansko oklopnico „Roma“, zasidrano v arsenalu vojnega pristanišča Spezia. Ker je bilo lesovje orjaške ladje dobro izsušeno, širil se je ogenj grozno hitro. Kljub velikanskemu naporu gasilcev in vojaštva

ni bilo možno pogasiti požara. Gorelo je še ob 8½. uri zjutraj. Ker ni bilo možno rešiti oklopnice, ukazalo je vojno ministerstvo brzoglavim potom, da je razpršiti ostanke trupa. To sta opravila dva torpeda. Pravi čudež je, da ni nihče ponesrečil o gašenju. Oklopnica „Roma“ bila je zgrajena leta 1865.; bila je 80 metrov dolga, 17 široka, vsebina bila jije 5770 tonelat. Lani so to oklopnico razorožili in jo rabili kakor ladijo za skladišče.

Neenadna smrt. 65letna branjevka Urša Francesconi šla je včeraj popoldne v ljudsko kopelj pod Škednjom. Ko je prišla iz vode, prišlo ji je slabo in predno je prihiteel zdravnik, umrla je. Truplo so prepeljali v mrtvašnico pri sv. Justu.

Obsodba stenjevskih morilcev in razbojnikov. Dne 15. junija je pričela v Zagrebu ona velikanska kazenskega razprava, naperjena proti 36 zločincem iz sela Stenjevac, ki so imeli na vesti celo vrsto umorov, ropov in tatvin. Včeraj se je proglasila razsodba. 17 teh zločincev je obsojenih na smrt, najtst njih pa ukupno na 82 let težke ječe. Osem njih so rešeni obtožbe. Med obsojenimi na smrt sti tudi dve ženski. Za vsakim obtožencem je stal po jeden orožnik. Zadnji v skupini svojih sokrivcev bode obešen neki Mijo Brezović, prava zver v človeški podobi, ki ima na vesti več umoritev in je bil sploh vodja zločincem. Gledati bode moral torej vse smrtné muke, ki jih bodo trpeli njega tovariši.

Proglasenje razsodbe je napravilo grozen utis na obsojence; vsi so bili bleđi kakor smrt in so se tresli na vsem životu. Nekateri so bili tako iz sebe, da so se komaj dvignili raz sedeže.

Za to velikansko razpravo trebalo je 23 razpravnih dni, a materijala je bilo toliko, da se mora priznati, da so sodišče, tožitelj in zagovorniki zmogli uprav orjaško delo. „Obzor“ zaključuje svoje poročilo: Dal Bog, da si mladi naraščaj v okolici stenjevski globoko ohrani v svojem spominu to žalostno usodo svojih starih, kakor svarilen vzgled, da se njih krasni kraj nikdar več ne bode omenjal v strah in trepet prebivalstva vse okolice.

O katastrofi na Hodinskem polju pri Moskvi. Carski ukaz, izdan dne 30. m. m. javlja, da je car osebo pregledal spise, tičeče se preiskave gledé katastrofe na Hodinskem polju. Ta preiskava je dokazala, da je bila vzrok tej strašni nesreči malomarnost oblasti, ki niso odredile potrebnega za vzdrževanje reda. Ravnatelj policije v Moski moral je ostaviti službo, razni nižji policijski uradniki pa bodo kaznovani na drug način.

Požar v Budimpešti. Iz Budimpešte javljajo, da so se gasilci trudili pet ur, dokler niso pogasili gorečo tržno lopo. (Glej najnovejše vesti v včerajšnjem jutranjem izdanju.) Strašna vročina zublja je razstopila vezi železne strehe, ki se je porušila strašnim ropotom. Lopa je porušena popolnoma. Škoda je sicer izdatna, toda ponesrečil ni nihče, ker bi bila lopa izročena prometu še-le oktobra meseca t. l.

O napadu na predsednika francoske republike. Iz Pariza poročajo, da so sodnijski zdravniki izjavili, da je oni François, ki je bil dne 14. julija napal predsednika Faura, bolan na umu. Zdravniško-strokovna izjava pravi, da si François domišlja proganjanja in samopoveljevanje. Zapreti ga je v norišnico.

Kolera v Egiptu Včeraj in predvčerajšnjem obolelo je v Egiptu 176 oseb na novo za kolero, 183 pa jih je umrlo. V Kairu jih je umrlo 5, v Aleksandriji 7, ostali po deželi.

Vagon-cerkev. Dne 23. t. m. blagoslovil je mitropolit Palladi oni vagon, v kojem je kapela, namenjena za vožnje po sibirski železnici. Ta vagon je stal 25.000 rubljev. Ikonostas (oltar) je iz hrastovega lesa, umetniško izrezljan in ima krasnih svetih podob. S tem vagonom sta spojena druga manjša dva za duhovnike in cerkovnike.

Nevarnost pred kolero je zelo resnoba in zato je dolžnost vsakemu človeku varovati se to pošasti. Kolera se širi najbolj s slabo pitno vodo, ki ima v sebi kal bolezni. Tako vodo najbolj čiste in store zdravo Maršnerjevi peneči limonadni bonboni. Ti bonboni sestojé iz sadne citronove kisline, koje je dr. Christmas, ravnatelj po vsem svetu znanega Pasteurjevoga bakteriološkega zavoda v Parizu, nazval najboljšo vničevalko bakterij. Maršnerjevi peneči limonadni bonboni morejo se pri nas dobiti po vseh drogerijah. Ker pa so isti češka iznajdba in fabrikacija, moremo jih čé. našim čitateljem priporočiti najtopleje.

Najnovejše vesti.

Dunaj 1. „Wiener Ztg.“ objavlja zakon od 2. julija 1896. glede odprave deležev za ovadbe prestopkov zaradi pristojbin in zakon od 8. julija 1896. glede otvoritve dodatnih kreditov k državnemu proračunu za leto 1896.

Pariz 1. Večina listov javlja, da car gotovo obišče Francijo. Bržkone se ruski car izkrci v Brestu ali pa v Cherbourg, in bode prisostvoval vojaški paradi v Angoulême. Ni pa še znano, da-li pride tudi v Pariz.

Frankobrod 31. julija. „Frankfurter Zeitung“ dobila je brzjavno poročilo iz Peterburga, da sti oklopnici „Navarin“ in „Aleksander III.“ dobili povelje, odpluti pred Kretom.

Berolin 1. Gubernar v Dar-es-Salam (nemška kolonija v Afriki), javlja, da je bil voditelj plantaž Friderik Schöder, službujoči doslej pri vstočno-afričanski plantažni družbi, zaradi nasilstev obsojen na 16 let zapor v kaznilnici.

Trgovinske brojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen 6.25—6.26 Pšenica za spomlad 1896 6.65 do 6.67 — „ — „ Oves za jesen 5.03—5.04 Rž za jesen 5.12 5.13 Koruza za juli-avgust 3.40—3.41 maj juni 1897 3.66—3.68 nova f. 3.60—3.80.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.50—6.65 od 79 kilo 6.60—6.70. od 80 kil. f. 6.65—6.75 od 81. kil. f. 6.70—6.80, od 82 kil. for. — „ — „ Ječmen — „ — „ prosa 2.25—5.50.

Pšenica: Silne ponudbe, povpraševanje dobro, trg jako mlačen, cene za 2½ nč. nižje. Prodaja 50.000 mt. st., vreme: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 12.55, oktober-december 12.75.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst a carino vred odpošiljatev precej f. 35.75—36 Concasse 37.75—38. Četvrtini 39.75—40. V glavah (sodih) 40.—.

Havro. Kava Santos good average za juli 60.75 za november 57.70, mlačno.

Hamburg. Santos good average za september 51.— za december 48.75. za dec. 48.75 mlačno.

Dunajska borza 1. avgusta 1896.

	včeraj	predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.50	101.60
„ „ v srebru	101.65	101.76
Avstrijska renta v zlatu	123.65	123.50
„ „ v kronah	101.20	101.10
Kreditne akcije	360.50	361.25
London 10 Lst.	119.70	119.70
Napoleoni	9.51	9.51
20 mark	11.73	11.73
100 Italij. Ir.	44.40	44.40

Danes ni prišel brzjav z Dunaja, zato ostane borza nespremenjena.

NAZNANILO

vsem kiparjem, klesarjem in kamnosekom, da od danes uaprej se dobi pri meni oni sloveči prah in voda pod imenom „Maceca“ (Steinkitt und Wasser) iz Budimpeštanske tovarne od gg. Molnar es Mosar po nižnji ceni in sicer:

Prah (Pulver) po 24 novč. klgrm.
Voda po 14 novč. klgrm.

Pošilja se po pošti ali po železnici „Elitgut“ s povzetjem. Priporoča se spoštovanjem

Ant. Kovač,
Sv. Križ, pri Trstu.

Jedina zaloga onega prahu in vode za Trst, okolico Goriško in Istro.

25.000 gold.

avstrijskega Križa, ki so bili izžrebani že pred štirimi leti, našlo se je danes in bill so izplačani neki zelo ubožni vdovi, posredovanjem verificijskega zavoda Zoldan v Trstu, nasproti cerkvi Rosario. Kdor ima vrednostne listine, naj se naroči v lastnem svojem interesu pri Zoldan-u.

Dr. Rose balzam

za želocec
iz lekarne

B. FRAGNERJA V PRAGI
je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka.

Svarilo! Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno depozitarno varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA

Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“

Praga, na Mali Strani, ogelj Spornereje ulice.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zaloge v Trstu: **Via Ponders 1. Piazza della Valle 2, via Madonnina 2, Piazzetta Cordatoli 2,** z uhom tudi v ulici Torrente po najnižjih cenah. Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico.

POZOR!

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu na Goriškem, v Trstu in okolici, da je prevzel še eno gostilno v Trstu, ki je dobro znana pod imenom

„Pri zlatem petelinu“

(„Al gallo d'oro“)

v ulici Ghenga št. 7. (blizu juž. kolodvora).

V isti toči pristna in nepokvarjena, bela in črna vipavska, kraška in istrska vina, kakor tudi senožeško pivo po tle ceni:

Beli riesling 3 leta star iz soda l. po 60 nč.

Belo domače „ „ „ „ 40 „

Črno berzaminsko „ „ „ „ 48 „

Črno istrsko „ „ „ „ 40 „

Modra frankinja „ „ „ „ 44 „

Vino (staro 2 ali 3 leta) črno

in belo v steklenicah „ „ „ „ 80 „

Senožeško pivo „ „ „ „ 24 „

Zraven dobrih vin ima kuhinjo z dobro

in točno pripravljenimi, gorkimi in

mrzlimi jedili. Postrežba točna in poštena.

Priporočaje se čč. gg. Vipavcem, Kra-

ševcem in drugemu slavnemu občinstvu iz

goriške in tržaške okolice, beleži

s spoštovanjem

Anton Vodopivec,

gostilničar v ulici Solitario št. 12

v Trstu.

Zaloga pohištva

tvrdke Alessandro Levi Minzi

Trst, Via Ribergo, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Zdravljenje krvi

čaj „Tisoečni ovet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

ANTON ZIGOJ

brivec v Trstu, ulica Stadion št. 1 (v hiši g. F. Žitka)

se priporoča najlepše slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk. Ima na

razpolago vsakovrstne vonjave.

Kathreiner
KATHREINER'S KAFFEE
in kot
primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kilo za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne sa-voje z imenom **Kathreiner**

Usojam se niže podpisani

javiti slavnemu občinstvu, da sem svojo gostilno v Bazovici

„Pri Lipi“

oddal drugemu voditelju. Jamčim za točno postrežbo z najboljšim vinom in kuhinjo.

Odličnim spoštovanjem

Josip Urbančič.

NEČUVENO!

Nikdar več v življenju se ne ponudi ta redka prilika, da bi bilo dobiti

samo za 2 gl.

sedeče prekrasne in koristne predmete:

40 kosov za samo 2 gl.

1 Krasna lepo pozlačena ura z verižico, točno

idoča, kar se jamči za jedno leto;

1 Fina zapestnica za gospe iz pariškega zlata

double;

1 elegantna pariška naprarna igla za gospe nov

façon;

1 krasna avilena ovratnica, za gospe;

1 krasna igla za ovratnice z umetnimi briljanti;

3 jako elegantne naprsne gube iz zlata double

z umetnimi briljanti;

2 mehanična gumba za zapestnice s patent za-

piralom;

2 krasni gumbi za ovratnik iz zlata double;

1 jako eleganten prstan za gospe z jako le-

pim kamenom;

6 finih bartanih rut;

1 fino žepno zrcalo s brušenim steklom;

10 komadov finega angleškega papirja za pisma in

10 komadov angleških omotov.

Vsi ti navedeni, 40 kosov z uro vred, stanejo

od sedaj naprej samo 2 gl.

Dobiva se dokler še v zalogi proti povzetju

pri firmi za ure

F. WINDISCH

Krakov, št. 1

NB. Kar ne ugaja, vsprejme se takoj nazaj.

Tovarniško izdelovanje

strojev in vsakovrstnih aparatov

Ivan Schindler,

Dunaj, Himberg.

Aparati in stroji za poljedelstvo, vinarstvo, kavarne sladščice, gostilničarje, mesarje, likarje, sedlarje, tapetarje itd.

kakor tudi za gospodinjstvo, po najnižjih tovarniških cenah. Katalogi v slovenskem ali hrvaškem jeziku z nad 300 podobami na zahtevanje zastoj in franko.

Obrniti se je naravnost do lastnika:

IVAN SCHINDLER

Dunaj - Himberg.

Teodor Slabanja

srebar V GORICI (Görz) ulica Morelli 17 se priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: monštrane, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim.

Da si zamorajo tudi menj premožne orkve omisliti razne orkvene stvari, se bodo po želji prečastili p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili. Ilustrovani cenik franko.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštuno franko!

2-24

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)

v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.

(blizu novega poštnega postojaja)

Daje posojila na vknjišbe po 5½%, menjice po 6%, zastave po 5½%. Sprejema hranilne vloge in je obre-
stuje po 4%. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob
nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki
četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržni deleži se lahko plaču-
jejo v mesečnih obrokih po 1 gl. ter znaša vsaki delež 10 gl.